

2006 17. APRIL OSNOVANA
FONDACIJA HASTOR
STIPENDISTA **304**

DECENIJA RADOSTI

FONDACIJA
HASTOR

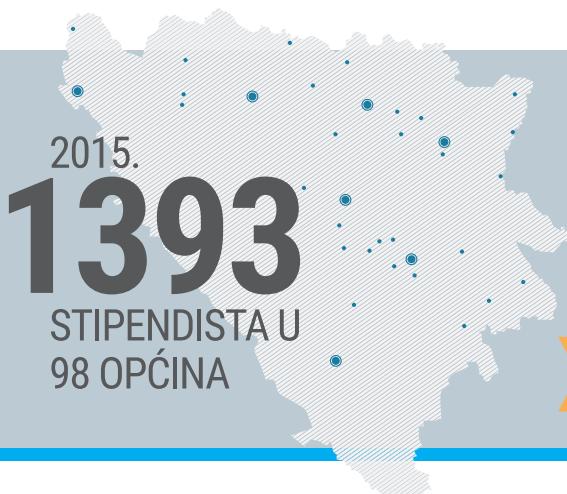

U četvrtak, 28.04., u ASA Art Galeriji je svečano otvorena likovna izložba „Decenija radosti“. Ovo je prvi u nizu događaja kojima će Fondacija Hastor ove godine obilježiti svoj jubilej, deceniju postojanja i stalnog ulaganja u obrazovanje, izvršnost i napredak.

Sve prisutne prvi je pozdravio Seid Fijuljanin, direktor Fondacije Hastor, koji je prisutnima pobliže objasnio značaj izložbe i cijele ove jubilarne godine za Fondaciju Hastor. Tokom uvođenja u program, Seid je predstavio veoma bitnu i uveliko zaslžnu osobu za uspjeh, napredak i značaj Fondacije, a to je naš dragi učitelj Ramo. Kroz kratki govor, učitelj je otkrio sam začetak ideje za Fondaciju Hastor, koja je kroz dugogodišnji rad ostvarila veliki napredak i uspjeh. U znak zahvale u svoje ime i ime cijele Fondacije, Mehmed Mehicić, stipendista Fondacije je učitelju uručio poklon, svoj umjetnički rad u koji je uložio mnogo truda. Među izloženim likovnim radovima naših stipendista, također su izloženi i radovi Udruženja likovnih umjetnika BiH s kojima je i organizovana ova izložba. Akademski slikar Muhamed Ćeif, jedan od članova Udruženja likovnih umjetnika BiH, je predstavio internacionalnu umjetničku koloniju Počitelj koja okuplja umjetnike iz cijele zemlje i svijeta. Udruženje likovnih umjetnika BiH je osnivač ove umjetničke kolonije. Gosti su uživali dok su razgledali izložene radove. Izložba je bila obogaćena muzičkim performansima naših stipendista, a svima se posebno svidio nastup naše stipendistice Adne Oraščanin, učenice osnovne škole, čija je izvedba na harmonici bila nagrađena velikim aplauzom. Svi prisutni, među kojima su bili i vrhunski likovni umjetnici, su pokazali oduševljenje i dali pozitivne kritike za ovaj događaj i radove koji su izloženi. Fondacija Hastor je uistinu ponosna što su dio nje ovako talentovani mladi umjetnici.

Nakon ovoga, uslijedit će niz događaja koji će biti održani u periodu od aprila do septembra povodom 10 godina postojanja Fondacije Hastor.

Marija Piškovi

2016.

HVALA U IME SVIH 1393 STIPENDISTA.

NAŠ KLUB PRIJATELJA
TRENUTNO BROJI
PREKO 350 FIZIČKIH
I PRAVNIIH LICA.

IZGRADNJA USPJEŠNE KARIJERE: ŠTA JE POTREBNO ZNATI

Kao i svakog mjeseca, zanimljive radionice i predavanja se održavaju na sastancima za stipendiste Fondacije Hastor. Pored svih mogućnosti koje pruža, Fondacija Hastor svoje stipendiste obogaćuje i novim poznanstvima sa jako uspješnim liderima, te im pruža priliku da uče od najboljih, sa željom da takvi i sami postanu.

Drugog aprila, u prostorijama Fondacije Hastor, naši studenti su prisustvovali još jednom interesantnom, zanimljivom i korisnom predavanju. Zlatan Tuce, diplomirani psiholog, te HR manager u farmaceutskoj kompaniji Roche, je bio predavač na ovomjesečnom sastanku. Stipendistima je najprije približio svoj opis posla, te objasnio šta on to zapravo radi. Nakon predstavljanja počeo je razgovor na temu Karijera, personalni brend i zapošljivost. Kroz jako zanimljivu prezentaciju, potkrijepljenu praktičnim primjerima i videozapismima tema je obrađena na najbolji mogući način. Uz razne pojmove, obradu same teme na teorijski način predstavljajući grafikone, te razlike između tipova karijere koje možemo da postignemo, predavač je praznine upotpunio sa primjerima iz vlastitog života kako bi nam što bolje prenijeo znanje iz ove oblasti. Tri su pojma obilježila ovo predavanje: karijera vs. posao, Ja d.o.o. te zapošljivost. U prvom dijelu prezentacije, predavač se bazirao na karijeru i šta to predstavlja pojam „karijera“. Ukazao je na činjenicu kako se svijet modernizuje i kreće nekim novim ubrzanim stepenicama koji počivaju na tehnologiji koja sve više zamjenjuje ljudske vještine. Nakon toga je napravio distinkciju između karijere i posla, te

objasnio razliku između ova dva pojma. Kroz interakciju sa prisutnim studentima uspio je da pobudi zainteresovanost i navede na razmišljanje o temi o kojoj priča. Bitno je naglasiti da su studenti također učestvovali u samom predavanju iznoseći svoja mišljenja. U drugom dijelu prezentacije Zlatan je ukazao na važnost razvijanja personalnog brenda. „Svako ima svoj brend, približite sebi pojam brenda, tj. vežite ga za sebe“, poručio je Zlatan prisutnim studentima. Uz sve pouke koje možemo izvući gledajući sa različitih gledišta ovu rečenicu, jedna od njih je također i ta da počnemo razmišljati o sebi kao o nekom ko ima svoj vlastiti brend, na kojem će još više raditi i od njega napraviti model, alat kojim će dalje hoditi kroz život i doći do željenog cilja.

Zapošljivost je također bila jedna od tema ovog predavanja. Zlatan je istakao važnost rada na svojoj zapošljivosti kako bismo uvijek bili konkurentni u svom poslovnom okruženju. Istaknuta je i važnost razvijanja u svojoj branši, a i van nje, tako da u svakom trenutku budemo atraktivni poslodavcima, kao i važnost razvijanja jedinstvenih znanja koja su od visoke strateške vrijednosti za određenu kompaniju. Predavanje je završeno citatima, porukama i savjetima za budućnost, a svaka od njih je zaista bila jako korisna za sve prisutne studente. Sa ovog sastanka prenesena je jako bitna poruka za našu državu i stanje u kojem se trenutno nalazimo. Osjetila se i ogromna količina pozitivne energije, kao i želja studenata koji žele sačuvati svoju zemlju i od nje napraviti mjesto gdje će upravo oni biti lideri - čemu zapravo i teži Fondacija Hastor.

Zehra Gromilić

UPOZNAJTE NAŠU NAJMLAĐU PJESNIKINU NUDŽEJMU KARKELJU

Fondacija Hastor ima pregršt razloga zbog kojih može da bude ponosna na svoje stipendiste. Svojim uspjesima oni potvrđuju našu misiju i iznova dokazuju da naš rad i djelovanje nije uzaludan.

Među mnoštvom stipendista Fondacije Hastor krije se naš mali dragulj, Nudžejma Karkelja. Učenica je sedmog razreda Osnovne škole "Mehmedalija Mak Dizdar" Sarajevo. Živi u glavnom gradu Bosne i Hercegovine sa roditeljima i dvije sestre koje joj pomažu u učenju i pružaju najveću podršku u svemu. Pored školskih obaveza i zadataka, Nudžejma slobodno vrijeme provodi u čitanju i pisanju pjesama. U četvrtom razredu, uz pomoć roditelja i učiteljice objavila je prvu knjigu pjesama pod nazivom "Sunčano djetinjstvo", a u šestom razredu drugu u nizu pod nazivom "Islam-moj život". Trenutno piše i treću knjigu, koja će uskoro biti i objavljena. Stipendistica Fondacije Hastor je još od 2012. godine. Istiće kako joj

Fondacija pruža pomoć u svakom smislu, ponajviše u finansijskom, te kako uz volontiranje svaki put nauči nešto novo i ima priliku da upozna nove prijatelje.

"Zahvalna sam Fondaciji, jer uz takvu pomoć mogu ostvariti svoje ciljeve, kako bih jednog dana postala što bolja i korisnija osoba u ovom društvu."

Njena najveća želja je da poslije završene osnovne i srednje škole upiše Medicinski fakultet u Sarajevu. Mi se nadamo da će Nudžejma uspjeti u svojim ciljevima, i da će još dugo godina ostati ponos naše Fondacije.

Hanka Mujkić

NOVI PRIJATELJI FONDACIJE HASTOR

Izuzetno nam je drago što su potencijal Fondacije Hastor prepoznale i kompanije: Best & Team d.o.o., Express Courier d.o.o., Imtec d.o.o., Telemach d.o.o., Penny Plus d.o.o., Carlsberg BH d.o.o., Ekodizdar d.o.o., Okac d.o.o. i Inpro BH d.o.o. i odlučile nam se pridružiti u osnaživanju mladih na njihovom putu ka uspjehu!

FILANTROPIJA KAO MISIJA FONDACIJE HASTOR

Naši stipendisti Zehra Gromilić i Ibrahim Mandžić, zajedno sa učenicima-stipendistima Fondacije Hastor uspješno su sproveli još jednu humanitarnu akciju na području općine Srebrenica. Fondacija Hastor pozdravlja svako nastojanje naših stipendista da svoju zajednicu učine boljim mjestom za život i podržava njihove napore pri dokazivanju da se filantropija itekako njeguje, a najbolji primjer za to su upravo mladi stipendisti Fondacije Hastor koji mogu da posluže kao primjer cjelokupnom društvu i koji u budućnosti, uz ove osobine, sigurno mogu biti pokretači velikih promjena. U nastavku vam donosimo Zehrin izvještaj sa ove humanitarne akcije.

Kao i svakog mjeseca trudim se da sa svojim učenicima na što bolji način održim volontiranje. Nije to samo volontiranje koje se sastoji od „prazne priče“, već volontiranje na kojem djelima pokažemo ono što nam je sama tema u tom mjesecu. Tema ovog mjeseca bila je vezana za rješavanje nekog problema u općini koju izaberemo. Pošto nam Ibrahim dolazi iz općine Srebrenica, odlučila sam zajedno sa svojim učenicima da pokušamo nešto uraditi u ovom gradu. Ideje koje su nam navirale su zaista bile fascinantne i bilo mi je jako draga da se u tako mladim glavicama kriju mnogobrojna rješenja za naše trenutno stanje. Međutim, nekako je svaka bila van našeg dometa, tj. morali smo se fokusirati na neku ideju koju smo u stanju pretvoriti u djelo. Predložila sam učenicima da prikupimo nešto hrane i namirnica iz kuće, izdvojimo odjeću koja nam ne treba, kupimo ponešto slatko i sve to lijepo spakujemo u jedan paket, te uz Ibrahimovu pomoć prosljedimo u Srebrenicu nekoj porodici. Na licima mojih učenika se vidjela neka posebna sreća i iskrenost pri sakupljanju svega navedenog. Bila sam jako sretna što su spremni dati ono što imaju kod sebe. Velika je stvar kad neko udijeli drugom, ali je još veća kad udijeli od onog malo što ima. U toku par dana smo skupili sve što smo mislili da je potrebno. U međuvremenu, zadužila sam Ibrahima da posjeti načelnika svoje općine, Čamila Durakovića, te da mu potanko objasni sve o ovoj akciji. Načelnik se jako iznenadio, pozitivno je reagovao na ovakav čin grupe omladinaca koji su podstaknuti radom Fondacije Hastor. Prenio je posebne pozdrave Fondaciji koja uči djecu ovim stvarima, a isto tako i koji smo došli na ovu ideju. Porodica Lemeš, kojoj je Ibrahim odnio paket uz načelnikovu pomoć, je bila jako sretna. Ibrahim mi prenosi da su bili oduševljeni, naročito kad su čuli da je taj paket poklon grupe učenika. Također, navode da su do sad primali razne vrste pomoći od različitih organizacija, ali ovako nešto slično nikad nisu doživjeli. Ibrahim emotivno opisujući ovaj događaj, otkriva da mu je duša bila ispunjena kad su malena djeca pohitala prema spremljenim slatkisima u paketu. Bio je jako sretan što je dio svega

ovog, te je zaista razumio pravi značaj naše Fondacije. Elvis Lemeš, domaćin koji živi u tom malom kršnom domu, sa svojih četvero djece, od kojih dvoje ide u školu, navodi da mu je zaista svaka pomoć zlata vrijedna, i da je presretan jer se borio za državu u kojoj ima ovakve omladine. Omladina koja će podignuti svoj narod na noge i koja nikad neće zaboraviti da poštuje one koji su zasluzni da gaze ovom zemljom bosanskom. Eto, ukratko opisana, ovo je još jedna od akcija koje sam odradila sa svojim učenicima. Sretna sam, i ta se sreća ne može opisati, jer pomaganjem drugima vi zaista pomažete sami sebi. Razlog što smo načelnika uključili u cijelu priču jeste zato što mislim da je jako bitno da se što više ljudi upozna sa našom Fondacijom, da vidi čemu nas to uči i da još uvijek postoje ljudi koji žele da budu lideri u svojim zajednicama. Kroz Fondaciju usavršavam sebe i svoje učenike, i svakim danom, svakim volontiranjem ugradimo u sebe još poneku osobinu, kako bi rekao gospodin Lemeš, „zlata vrijednu“.

Mi ćemo i dalje da nastavimo sa našim akcijama, jer toga nam zaista treba. Potreban nam je optimizam kojim ćemo obojiti ovaj svijet u ružičaste, svijetle i tople boje.

Zehra Gromilić
Džulisa Otuzbir

/ UČITELJEV KUTAK

U subotu, 9.4.2016. godine u Mostaru, u Studentskom hotelu, od 11 do 16 sati zakazale su volontiranje Prguda Indira i Džihaja Tajma. U isto vrijeme u Posušju u slastičarnoj Campari zakazale volontiranje Marić Anela, Zuhrić Almedina i Pišković Marija. Odlučih da prvo odem u Posušje preko Jablanice i Blidinja, a zatim preko Širokog Brijega u Mostar. Kratko prije 11 sati sigoh na odredište u Posušju, gdje zatekoh samo učenice. Pričamo o uspjehu u školi, o materijalnom stanju u porodici i o Fondaciji Hastor. U 11:15 sati stiže Marija i kaže: „Sutra (10.4.2016) mi se udaje sestra pa nešto pripremala i zakasnila.“ To reče umjesto izvinjenja. Pozivam Amelu, javi mi se iz Sarajeva. Pitam za volontiranje koje je za danas zakazala, bez izvinjenja suho reče da danas neće moći volontirati. Prozivam Almedinu, javi se od kuće. Na pitanje zašto nije došla na volontiranje kaže: „Bila sam na autobuskoj stanici gdje su mi rekli da je za danas otukan autobus za Posušje.“ „Što me nisi izvijestila da ja ne dolazim u Posušje?“ pitam je, a ona poče da se izvinjava zna da je pogriješila i da joj se to više nikada neće dogoditi, na što joj rekoh da ču o ovom izvijestiti Komisiju za dodjelu stipendija. Razgovaram sa Marijom o njenim ispitima na fakultetu i o programu koji je danas isplanirala a mobitel mi zazvoni. Indira mi javi da joj je Tajma javila da je bolesna i da danas neće volontirati, a i da ni djeca nisu došla. Rekoh joj da sam planirao da ih posjetim, ali kad je tako neka i ona ide kući. Kako nisam imao drugih posjeta, zadržah se malo duže sa Marijom i učenicama srednjih škola, stipendisticama Fondacije Hastor iz Posušja, razgovarajući o njihovom učenju kao i o planovima u budućnosti, jer su sve učenice gimnazijalke. Kad završismo razgovor uputih se preko Mostara za Vogošću.

Bećirović Selma i Merajić Lejla u Milićima u sali Sportskog centra zakazale volontiranje sa jednim učenikom osnovne škole i 6 učenika srednje škole 16.4.2016. godine. Pripremili materijal za obradu obavezne teme „Reciklaza“. Vidim na stolu puno materijala koji nema nikavu vrijednost, ali kad ga marljive ruke uz pomoć mašte recikliraju u različite ukrase postaju vrlo vrijedni. Selma i Lejla mi rekoše da su položile sve ispite koje su prijavile. Učenice također rekoše da se trude da postignu što više znanja kako bi postigli što bolji uspjeh u školi i time se zahvalili i roditeljima i Fondaciji Hastor. Takvi su stipendisti Fondacije Hastor koji ne samo da recikliraju bezvrijedne materijale u vrijedne ukrase nego i neznanje marljivim učenjem u znanje zlata vrijednog. Poželjeh im što bolji uspjeh pa se uputih dalje.

U Prači 17.4.2016. godine Ligata Munevera i

Crnčalo Samra pripremile testove za provjeru znanja iz različitih oblasti i za različite uzraste. Zainteresovale učenike pa i ne primjetiše kad uđoh u sobu gdje oni uče. Muamera mi objasni kako su njih dvije iz Hrenovice, a daci iz Prače i onda „Jednom mi dolazimo u Praču, a drugi put daci dolaze u Hrenovicu.“ Samra dodade: „Prostor obezbjeđujemo u našim kućama, idući sastanak je u mojoj kući ako bude kiša, a ako bude lijepo vrijeme onda u mom dvorištu. I prevoz smo riješile tako što nas jednom vozi moj brat a drugi put Muneverin, a učenike voze roditelji mijenjajući se svaki put drugi.“ Uvjerih se da su ovo lijepo organizovale pa porazgovarah i sa učenicima koji mi rekoše da im je lijepo i kad je druženje u njihovoj kući, ali i kod drugih. Pozdravih se pa krenuh za Vogošću.

Velika brojnost studenata najavila druženje sa učenicima stipendistima Fondacije Hastor za 23.4.2016. godine. Kad detaljno pregledah najave odlučih se da u Živinicama posjetim Sadiki Rokiju i Goletić Dženitu koji volontiraju sa 23 učenika, zatim u Tuzli Mujačić Zerinu, Ibric Adnana i Kovačević Armina koji volontiraju sa 18 učenika. Posjetit ću i u Kalesiji Imamović Nerminu i Bećić Samru, one volontiraju sa 25 učenika, u Zvorniku Imeri Mehmedaliju i Ibrahimović Aldinu koji volontiraju sa 27 učenika i u Srebreniku Suljić Aminu koja volontira sa 7 učenika. Saopštavam Adisi i Seidi da planiram 23.4.2016. posjetiti 10 volontera koji se druže sa 53 učenika osnovne i 47 učenika srednje škole, održati 5 časova, preći preko 400 kilometara.

U Živinice stižem u 9 sati, ali na ugovorenom mjestu nema ni studenata ni učenika. Prozivam Rokiju, ne javlja se. Prozivam Dženitu na mobitel ni ona se ne javlja. Prozovem je na kućni broj telefona, javi mi se. Na pitanje šta je sa volontiranjem kaže da nisu mogli dobiti ključ od prostorije koju koriste. Vidim lijep, topao sunčan dan. April, puno zelenila, cvijeća, behara i lijepog mirisa. Pitam Dženitu zašto niste ostali na otvorenom kad je ovako lijep dan za šetnju u prirodi? Poče da mi objašnjava razloge što ja ne odobrih, već je uputih da to objasni Komisiji za dodjelu stipendija. Prekidoh razgovor i krenuh za Tuzlu. U Tuzli u caffe White, na Trgu slobode, Zerina i Adnan lijepo organizovali druženje, pripremili materijal za debatu, zainteresovali prisutne, pa se lijepo druže. Poslije razgovora sa studentima, razgovaram i sa maturantima srednje škole koji se požališe da će morati tražiti posao sa završenom srednjom školom. Teško se upisati kao redovan student i ako su odlični učenici, a samofinansirajući studij je veoma skup, to ne mogu izdržati ni uz stipendiju Fondacije Hastor. Neki već pohađaju kurseve

njemačkog jezika kako bi otišli u Njemačku da rade. Nešto me steže u grlu i grudima. Njemačka će brati plodove voća koga nije ni sadila ni okopavala, ma ni zalijevala. Pozdravih se pa brzo napustih prostor da mi djeca ne vide suze. U Kalesiji u zgradi osnovne škole prilazim od vrata do vrata učionica da bih saznao gdje su stipendisti Fondacije Hastor. Počeh da otvaram vrata. U jednoj učionici Nermina i Samra stope ispred 25 učenika srednjih škola koji nešto pišu. Ovim djevojkama bi pozavidio i vrlo sposoban prosvjetni radnik kako su lijepo uspostavile red i rad. Zamolih ih da nakratko zaustave svoj rad i da malo porazgovaramo. Objasniše mi šta su pripremili za danas što mi se veoma dopade, pa poslije kraćih uputa pozdravih se i krenuh za Zvornik. U Zvorniku u Parku pored Drine za jednim stolom Mehmedalija i Aldin okupili učenike pa se druže. Kažu malo uče, malo se igraju. Većina djece je iz Snagova, a i Aldin takođe. Predložih im da u buduće ove sastanke zakazuju i održavaju u Snagovu za djecu iz Snagova, a za ostale mogu u Zvorniku. Rado bih ostao duže ovdje pored Drine, ali me čeka put od 80 kilometara do Srebrenika. Pozdravih se, pa krenuh za Srebrenik. Tačno u 16 sati stigoh pred zgradu Mjesne zajednice Tinja. Kad izađoh iz kola grupa djece sa livade viču „Mi smo ovdje!“ Pridružih im se. Amina mi objašnjava šta je danas radila. Reče mi da je jednog dječaka pustila kući, a da jedan nije došao. Prozivam tog dječaka, Tufekčić Sanjinu, koji kaže da mu drug nešto slavi te da zbog toga nije došao. Kažem mu da bi mogao ostati bez stipendije, a on odgovori: „Pa neka.“ Rekoh mu da kaže roditeljima da me nazovu i da ču ja izvijestiti Komisiju za dodjelu stipendija Fondacije Hastor. Prisutne učenice se hvale da su vrijedne i da očekuju odlične uspjehe na kraju školske godine i da im Amina dobro pomaže. „Ovo nam druženje uvijek dobro dođe“, reče Mrkaljević Emina. Dadoh par uputa vezano za slanje ocjena pa se uputih za Vogošću. Kad stigoh u Vogošću kilometar sajla pokazuje da je danas zabilježila 427 kilometara.

Ramo Hastor

Likovna izložba „Decenija radosti“

MEDIHA TERZIĆ

Medihi Terzić, studentici druge godine Ekonomskog fakulteta u Sarajevu, je pripala čast da ovog mjeseca dobije titulu Stipendistice mjeseca radi svog truda i angažmana u Fondaciji Hastor.

Mediha je rođena 16.05.1995. godine u Tuzli. Završila je Osnovnu školu „Nafija Sarajlić“ u Sarajevu, nakon čega se odlučuje upisati Srednju trgovacku školu, koju je završila odličnim uspjehom. Svoje dalje školovanje odlučuje nastaviti na Ekonomskom fakultetu u Sarajevu.

Otkriva da voli sport, čak je i trenirala atletiku dvije godine prije nego je drugim obavezama dala prioritet. Svoje slobodno vrijeme koristi da

uživa sa društvom u sportskim aktivnostima. Također voli da stječe nova znanja i iskustva, a na taj način i da upoznaje nove ljudi i da se druži.

O Ekonomskom fakultetu je maštala od malih nogu, a u budućnosti se vidi kao uspješna bankarka. Da ostvari svoj san pomaže joj Fondacija Hastor od 2012. godine, odnosno od trećeg razreda srednje škole.

„Za moju odgovornost, želju za upjehom, kao i trud i položene ispite, za ono što jesam, mogu zahvaliti Fondaciji Hastor koja je uvijek tu kao podrška svim svojim stipendistima. Ona nam daje motiv i želju da napredujemo. Uz volonterski rad s učenicima kao i zajedničke sastanke sam upoznala mnoga dragih ljudi i stekla životne navike i osobine koje su od ključne važnosti za budućnost svakog pojedinca.“

Sadžida Kosovac

PISMO MJESECA

Poštovana Fondacijo,

Lijep pozdrav svim volonterima i stipendistima. Dolazak ovog posljednjeg tromjesečja za nas maturante znači samo jedno – približavanje kraju srednje škole. Posljednje trenutke provodim u školskim klupama, maturantska večer je na pragu, a time i nova životna epoha – mnogo ozbiljnija i zahtjevnija. Nakon maturantske večeri dolazi podjela diploma, odbrana maturskog rada, podjela svjedočanstava, u koji će, nadam se, biti upisano: odličan uspjeh 5,0. Smatram da je mjerna jedinica životnog uspjeha radost – istinska sreća koju pronalazimo u malim stvarima. Za mene je sreća pružanje pomoći drugima, osmijeh voljene osobe, ali ona istinska sreća počiva na unutrašnjem miru i zadovoljstvu koji postižemo ostvarivanjem vlastitih ciljeva. Jedan stepenik sam skoro prekoračila, a sada težim ka sljedećem – upisu na Elektrotehnički fakultet. Te stepenike čini manjim, a moje korake lakšim upravo Fondacija Hastor. Nevjerovatno je koliko ima inspirativnih priča u Fondaciji. Upoznaš ljudе kojima se diviš i za koje se nadaš da ćeš jednoga dana biti jednako uspješan kao i oni. A to uvijek pruži dodatni podstrek i motivaciju za dalji rad i napredovanje.

I u ovom pismu moram naglasiti kako sam zaista imala sreće da Zehra bude mentor baš mojoj grupi. Zehra je jedna od osoba kakvim težim da postanem. Istinski se divim njenoj posvećenosti svemu što radi, zahvalna sam joj što mi je pokazala kakva zaista volontiranja trebaju biti, sa koliko ozbiljnosti svakom zadatku i životnoj situaciji treba postupiti.

S poštovanjem,
Nadira Šljivo

IMPRESUM

FONDACIJA
HASTOR

FONDACIJA HASTOR

Bulevar Meše Selimovića 16.
71000 Sarajevo
033 774 789
033 774 823
fondacija@hastor.ba

REDAKCIJA

Džulisa Otuzbir
Sadžida Kosovac
Hanka Mujkić
Nihada Ohran
Emina Adilović
Lejla Đonlagić